

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 72

Vydána dne 30. prosince 1962

Cena 60 hal.

OBSAH:

132. Vyhláška ministerstva vnitřního obchodu o normách nezaviněných mank v organizacích vnitřního obchodu
133. Vyhláška ministerstva financí o hmotném zabezpečení účastníků školení v krátkodobých kurzech pořádaných v oboru působnosti jednotlivých ústředních orgánů a národních výborů
Oznámení o vydání obecných právních předpisů
-

132

VYHLÁŠKA

ministerstva vnitřního obchodu

ze dne 30. prosince 1962

**o normách nezaviněných mank v organizacích
vnitřního obchodu**

K rychlejšímu vypořádání malých inventarizačních rozdílů a k zjednodušení administrativy při likvidaci drobných mank se zavádějí v prodejnách a provozovnách státního a družstevního obchodu a v závodech veřejného stravování normy nezaviněných mank. Za tím účelem ministerstvo vnitřního obchodu v dohodě s Ústředním svazem spotřebních družstev, Ústřední radou odborů, Ústředním výborem Odborového svazu zaměstnanců obchodu a ostatními ústředními úřady a orgány stanoví podle § 1 zákona č. 160/1949 Sb., o vnitřním obchodě a podle § 27 vládního nařízení č. 81/1958 Sb., o správě národního majetku:

§ 1

Normy nezaviněných mank znamenají domněnku, že ztráta zboží, surovin a polotovarů zjištěná při jejich inventarizaci, avšak nepřevyšující stano-

venou normu, nevznikla zaviněním hmotně odpovědných osob, ale přirozenou povahou zboží, surovin nebo polotovarů (vysušením, vypařením, vychlazením, vymrazením, prosakováním, táním, rozlitím, vypečením, rozprášením, rozptýlením, rozsypaním, rozdrobením, krájením, porcováním, uhníváním, řezáním, sekáním, rozkladem, těkavostí, tvrdnutím, usazením, ulpěním na předmětech a lomem) nebo z objektivních příčin (drobnými krádežemi zákazníků v samoobsluhách a prodejnách s volným výběrem, kteří nebyli přistiženi, v závodech veřejného stravování úplným nebo částečným použitím zbylých hotových jídel jako suroviny na jiná jídla a při jiné manipulaci s hotovými jídly).

§ 2

Norem nezaviněných mank se použije jen, byl-li při inventarizaci zboží, surovin a polotovarů zjištěn

schodek. V tom případě se schodek sníží o stanovenou normu.

§ 3

(1) Normy nezaviněných mank stanoví jako ukazatel obchodně finančního plánu procentem z obrátu přímo podřízeným podnikům a organizacím ministerstvo vnitřního obchodu, krajským svazům spotřebních družstev Ústřední svaz spotřebních družstev. Tento ukazatel se rozepisuje dále prostřednictvím příslušných stupňů řízení až na nejnižší organizační jednotky (prodejny, provozovny) s přihlédnutím zejména ke struktuře obrátu, obrátce zásob, sezónnosti prodeje, dodávkovému cyklu zboží, podílu baleného a nebaleného zboží, technickému vybavení provozních jednotek a jejich umístění. Úhrn norem nezaviněných mank provozních jednotek téhož podniku vyjádřený v Kčs a vypočtený procentem z plánovaného obrátu provozních jednotek nesmí překročit normu stanovenou podnikem.

(2) Normu nezaviněných mank stanoví prodejnám a provozovnám podniků státního obchodu ředitel podniku, prodejnám a provozovnám spotřebních družstev představenstvo družstva po projednání se závodním výborem základní organizace ROH a oznámí ji písemně hmotně odpovědným pracovníkům. Tím se stává norma nezaviněných mank pro ně závaznou. Norma se stanoví na celý kalendářní rok. V průběhu roku může být měněna jen zcela výjimečně ze zvlášť závažných důvodů a jen s účinkem pro budoucnost (nikoliv tedy zpětně). Normu mohou stanovit zvlášť pro některé druhy zboží, vykazující vyšší přirozené úbytky [např. pro droždí, maso, zeleninu, ovoce, brambory].

§ 4

Závodům veřejného stravování všech systémů s výjimkou družstevního pohostinství se stanoví normy nezaviněných mank procentem z množství spotřebovaných druhů potravin, na cukrářské výrobky a výrobky studené a teplé kuchyně procentem z maloobchodního obrátu, pro potraviny skladované ve skleněných nádobách procentem z obrátu, na prázdné skleněné obaly (láhve) procentem z převzatého množství, jak je uvedeno v příloze.

§ 5

Uplatňovat v rámci norem nezaviněných mank manka, která nerznila nebo zneužívat norem ke krytí ztrát vzniklých jiným způsobem, než pro který jsou určeny, je zakázáno.

§ 6

Zrušují se:

vyhláška ministerstva vnitřního obchodu č. 380/1952 Ú. l. (13/1953 Ú. v.), kterou se stanoví normy mank potravinářského zboží v maloobchodě, vzniklých přirozeným úbytkem,

vyhláška ministerstva vnitřního obchodu č. 381/1952 Ú. l. (14/1953 Ú. v.), kterou se stanoví normy mank potravinářského zboží ve skleněných nádobách ve velkoobchodě, ve skladech, v maloobchodě a v podnicích společného stravování, pokud se vztahuje na maloobchodní prodejny státního a družstevního obchodu a na závody veřejného stravování,

vyhláška ministerstva vnitřního obchodu č. 383/1952 Ú. l. (16/1953 Ú. v.), kterou se stanoví normy mank chemického zboží v maloobchodě, vzniklých přirozeným úbytkem,

vyhláška ministerstva vnitřního obchodu č. 385/1952 Ú. l. (18/1953 Ú. v.), kterou se stanoví norma mank u skla a porcelánu, keramického nebo hrnčířského zboží v maloobchodě,

vyhláška ministerstva vnitřního obchodu č. 386/1952 Ú. l. (19/1953 Ú. v.), o způsobu uznávání mank, pokud se vztahuje na maloobchodní prodejny státního a družstevního obchodu a na závody veřejného stravování,

vyhláška ministerstva vnitřního obchodu č. 264/1953 Ú. l. (306/1953 Ú. v.), kterou se stanoví normy mank vzniklých přirozeným úbytkem u masa, masných výrobků a sádla v maloobchodě a v závodech společného stravování,

vyhláška ministerstva vnitřního obchodu č. 87/1954 Ú. l. (107/1954 Ú. v.), kterou se stanoví normy mank vzniklých přirozeným úbytkem u potravinářského zboží v závodech společného stravování,

vyhláška ministerstva vnitřního obchodu č. 83/1958 Ú. l., o normách přirozených úbytků zboží ve státním a družstevním maloobchodě a v družstevním pohostinství,

směrnice ministerstva vnitřního obchodu č. 65/1954 Sb. ministerstva vnitřního obchodu, kterou se stanoví normy mank prázdných lahví zpět vykoupných od spotřebitele ve velkoobchodě, ve skladech, v maloobchodě a v podnicích společného stravování, pokud se vztahuje na závody veřejného stravování,

výnos ministerstva vnitřního obchodu č. 37/1958 Věstníku ministerstva vnitřního obchodu, kterým se zavádějí normy přirozených úbytků v maloobchodních prodejnách.

Sbírka zákonů č. 132/1962

§ 7

Normy přirozených úbytků pevných paliv a palivového dříví, normy ztrát při nákupu drahých kovů a normy přirozených úbytků ve velkoobchodě, zůstávají touto vyhláškou nedotčeny.*)

§ 8

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Pro jednotlivé prodejny, provozovny a sklady platí nové normy od první inventury provedené po dni účinnosti této vyhlášky.

Ministr:

Uher v. r. .

*) Tyto normy jsou stanoveny předpisy:

vyhláškou ministerstva vnitřního obchodu č. 210/1954 Ů. l. (234/1954 Ů. v.), již se stanoví normy mank, vzniklých přirozeným úbytkem u pevných uhelných paliv a palivového dříví.

výnosem ministerstva vnitřního obchodu čj. 36 263/16/1955, uveřejněným v částce 34/1955 Věstníku MVO, kterým se stanoví norma mank při výkupu zlomků drahých kovů,

vyhláškou ministerstva vnitřního obchodu č. 379/1952 Ů. l. (12/1953 Ů. v.), kterou se stanoví normy mank potravinářského zboží ve velkoobchodě, vzniklých přirozeným úbytkem,

vyhláškou ministerstva vnitřního obchodu č. 331/1952 Ů. l. (14/1953 Ů. v.), pokud se týká velkoobchodních skladů,

vyhláškou ministerstva vnitřního obchodu č. 382/1952 Ů. l. (15/1953 Ů. v.), kterou se stanoví normy mank chemického zboží ve velkoobchodě, vzniklých přirozeným úbytkem,

vyhláškou ministerstva vnitřního obchodu č. 334/1952 Ů. l. (17/1953 Ů. v.), kterou se stanoví normy mank u skla, porcelánu, keramiky nebo hrnčířského zboží ve velkoobchodě,

směrnicí ministerstva vnitřního obchodu č. 57/1953 Sbírky MVO, pro výpočet mank zboží, vzniklých přirozeným úbytkem a lomem ve velkoobchodě,

směrnicí ministerstva vnitřního obchodu č. 65/1954 Sbírky MVO, pokud se týká velkoobchodních skladů.

**Normy nezaviněných mank potravin v závodech
veřejného stravování**

n á z e v	norma %	n á z e v	norma %
1. maso výsekové, uzené syrové a vařené, uzeniny a droby	1,—	29. zvěřina spárkatá	1,—
2. cukr rafinovaný	0,04	30. zvěřina srstnatá	0,5
3. cukrářské výrobky měkké	0,05	31. citrusové plody	1,—
4. výrobky studené i teplé kuchyně	0,05	32. ovoce čerstvé od 1. 4.—30. 9.	2,—
5. cukrovinky nečokoládové	0,5	33. ovoce čerstvé od 1. 10.—31. 3.	1,8
6. cukrovinky čokoládové	0,3	34. zelenina čerstvá od 1. 4.—30. 9.	2,—
7. pečivo trvanlivé	0,4	35. zelenina čerstvá od 1. 10.—31. 3.	1,8
8. mouka hrubá, hladká, krupice	0,04	36. brambory rané a polorané	1,—
9. kroupy, krupky, vločky	0,04	37. brambory pozdní bez skladování	0,8
10. rýže	0,04	38. brambory pozdní dlouhodobě skladované ve skladech a sklepích v měsíci	X. 1,3 XI. 0,8 XII. 0,5 I. 0,3 II. 0,3 III. 0,5 IV. 0,9 V. 1,4 VI. 2,—
11. luštěniny	0,2	39. alkoholické nápoje, víno, likéry v lah- vích	0,05
12. mák	0,1	40. hroznové víno (výrobky z hroznů v lah- vích)	0,04
13. marmeláda	0,1	41. pivo a nealkoholické nápoje v lahvích	0,04
14. povidla, džem, zavařenina	0,1	42. výtažky a sirupy v lahvích	0,04
15. bramborová mouka	0,05	43. různé octy, trestí v lahvích	0,04
16. škrob	0,05	44. jedlý olej a jiné zboží potravinářské ve skleněné nádobě	0,04
17. káva zrnková, pražená a mletá	0,05	45. prázdné skleněné obaly (láhve)	0,4
18. čaj	0,1		
19. mléko, smetana (nalévaná)	0,2		
20. tvaroh měkký	0,3		
21. tvaroh tvrdý	0,4		
22. sýry krájené tvrdé i měkké	0,3		
23. máslo	0,1		
24. zmrzlina	0,8		
25. ryby živé	0,7		
26. ryby mražené, ledované, uzené	0,2		
27. drůbež raná	0,25		
28. drůbež pozdní nebo mražená	0,25		

133

VYHLÁŠKA

ministerstva financí

ze dne 28. prosince 1962

o hmotném zabezpečení účastníků školení v krátkodobých kursech pořádaných v oboru působnosti jednotlivých ústředních orgánů a národních výborů

Ministerstvo financí stanoví po projednání s krajskými národními výbory, v dohodě s ústředními orgány a Ústřední radou odborů a se souhlasem vlády:

§ 1

Rozsah platnosti

(1) Tato vyhláška se vztahuje na školení pracovníků státních a hospodářských orgánů, poslanců národních výborů a dobrovolných osvětových pracovníků zařízení národních výborů v krátkodobých kursech. Za krátkodobý kurs se považuje soustředění trvající déle než 4 dny a nepřesahující tři měsíce.

(2) Tato vyhláška se nevztahuje

- a) na školení pořádané společenskými a družstevními organizacemi;*]
- b) na studium při zaměstnání na školách poskytujících střední a vyšší vzdělání a na školách vysokých, na dlouhodobé kurzy na úrovni těchto škol, na postgraduální studium a na výchovu nových vědeckých pracovníků;
- c) na školení pořádané pro členy jednotných zemědělských družstev;**]
- d) na kurzy a školení pořádané národními výbory, závody i ostatními organizacemi pro osoby se změněnou pracovní schopností;***]
- e) na školení příslušníků ozbrojených sborů a na školení pořádané složkami civilní obrany;†)
- f) na školení připadající na dobu dovolené (prázdnin) účastníků školení.

§ 2

Hmotné zabezpečení účastníků krátkodobých kursů

(1) Organizace, u níž je účastník krátkodobého kursu v pracovním poměru, poskytne mu po dobu školení v kursu náhradu mzdy ve výši průměrného hrubého výdělku, dosaženého účastníkem v pravidelné pracovní době za posledních 6 měsíců před nastoupením do kursu, nejvýše však v částce 1800 Kčs měsíčně.

(2) U poslanců národních výborů, kteří nejsou v pracovním poměru, a u poslanců uvolněných ze zaměstnání pro výkon funkce nesmí náhrada ušlého výdělku nebo odměna za výkon funkce, kterou poskytuje poslanecký národní výbor, přesáhnout po dobu účasti v kursu rovněž 1800 Kčs měsíčně.

(3) Při školení kratším než 1 měsíc se náhrada mzdy (ušlého výdělku) nebo odměna za výkon funkce poskytne ve výši poměrného dílu připadajícího na dny strávené v kursu z částky nejvýše 1800 Kčs měsíčně.

(4) Po dobu školení poskytne pořadatel kursu účastníkům celodenní stravu a ubytování.

(5) Za celodenní stravu je účastník povinen zaplatit pořadateli kursu částku 10 Kčs denně. Při částečném stravování ve dnech cesty do místa kursu a zpět je povinen účastník zaplatit poměrný díl této částky, a to

za snídani	1 Kčs
za přesnídávku	1 Kčs
za oběd	4 Kčs
za svačinu	1 Kčs
za večeři	3 Kčs

*] Pro toto školení platí směrnice těchto organizací.

**] Pro toto školení platí usnesení vlády ze dne 19. října 1955 a ze dne 3. února 1960 [Věstník ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství částka 35 z roku 1955].

***] Školení a výcvik těchto osob a jejich hmotné zabezpečení se řídí vyhláškou č. 20/1960 Sb., o péči o osoby se změněnou pracovní schopností.

†) Financování nákladů na školení CO se řídí směrnicemi ministerstva financí ze dne 22. prosince 1961, čj. 282/65 963/61 [Věstník ministerstva financí č. 1—2 z r. 1962].

Za ubytování neplatí účastník pořadateli kursu žádnou náhradu.

(6) Organizace, která účastníka do kursu vysílá, poskytne mu náhradu prokázaného jízdného za nejnižší vozovou třídu nejlevnějšího veřejného hromadného dopravního prostředku z obce bydliště do místa kursu a zpět. Při kursech delších než jeden měsíc se tato náhrada poskytuje jednou za každý další měsíc trvání kursu, a to za cesty z místa kursu do obce bydliště a zpět. Použití rychlíku je při těchto cestách přípustné, jen je-li vzdálenost mezi bydlištěm a místem kursu větší než 100 km.

(7) Jiné náhrady podle předpisů o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů, kromě náhrady podle odstavce 6, nelze účastníkům kursu poskytnout ani za dobu cesty do kursu a zpět ani za dobu trvání kursu.

(8) Účast v kursu se u účastníků pojištěných podle předpisů o nemocenském pojištění zaměstnanců posuzuje pro účely nemocenského pojištění, pro nárok na přídatky na děti a pro účely důchodového zabezpečení jako výkon zaměstnání. Účastníci nemohou být z důvodu účasti na školení zkráceni ve svých nárocích z nemocenského pojištění a z důchodového zabezpečení. I pro dovolenou na zotavenou se posuzuje účast v kursu jako výkon práce, přičemž k době účasti v kursu se při výpočtu náhrady mzdy po dobu dovolené nepřihlíží.

(9) Pokud důvody výuky v kursu nevyžadují bezpodmínečně formy internátního školení, neposkytuje se účastníkům, kteří mají v místě kursu své bydliště nebo pracoviště, strava a ubytování podle ustanovení odstavce 4; ostatní ustanovení této vyhlášky (včetně ustanovení odstavců 1 až 3) platí i v těchto případech.

§ 3

Náklady na kursy a jejich úhrada

(1) Pořadatel kursu je povinen před zahájením kursu vypracovat podrobný rozpočet všech výdajů a příjmů spojených s pořádáním kursu včetně nákladů na stravování a ubytování na jednoho účastníka denně. Po skončení kursu je pořadatel povinen provést řádné vyúčtování všech výdajů a příjmů.

(2) Norma spotřeby potravin v kursech pořádaných v zařízeních resortů činí v letním období (od 1. dubna do 30. září) nejvýše 10,60 Kčs a v zim-

ním období (od 1. října do 31. března) nejvýše 11,30 Kčs denně na jednoho účastníka. V těchto částkách není zahrnuta osobní ani věcná reže spojená s přípravou stravy a s provozem stravovacího zařízení. Pořadatel kursu musí dbát, aby celkové náklady na potraviny odpovídaly v průměru stanoveným normám spotřeby potravin.

(3) Při stravování účastníků kursu v závodech veřejného stravování činí limit nákladů na stravování jednoho účastníka v maloobchodních (prodejních) cenách jídel 19 Kčs denně při stravování účastníků za ceny III. a IV. cenové skupiny a 22 Kčs denně při stravování účastníků za ceny II. cenové skupiny.

(4) Při ubytování účastníků ve veřejných ubytovacích zařízeních je pořadatel kursu povinen zajistit, aby kapacita jednotlivých místností byla plně využita a náklady na ubytování jednoho účastníka byly co nejnižší.

(5) Částku za stravování podle § 2 odst. 5 vybere pořadatel kursu od účastníků. Pořadatelé kursů jsou povinni odvádět vybrané částky přesahující limit pokladního zůstatku v souhlasu s ustanovením § 5 a 6 vyhlášky č. 187/1960 Sb., o provádění pokladních operací, na své příslušné účty u banky nebo spořitelny. Je-li pořadatelem kursu hospodářská organizace, použije částek vybraných od účastníků na částečnou úhradu nákladů na jejich stravování. V rozpočtových organizacích se přijaté částky vyúčtují jako náhrada výdajů ve prospěch příslušného výdajového účtu.

(6) Náklady na stravování, ubytování a náhradu jízdného účastníkům uvedené v § 2 odst. 4 a 8 hradí ze svých prostředků organizace, která účastníky do kursu vysílá. Ostatní náklady na školení hradí pořadatel kursu; avšak v těch případech, kdy pořadatel kursu zabezpečuje školení účastníků jiných organizací, pro něž tyto náklady ani neplánuje ani nerozpočtuje, hradí i ostatní náklady na školení organizace, která účastníky do kursu vysílá.

(7) Pořadatel kursu si vyžádá od organizace, která účastníka do kursu vysílala, úhradu nákladů na stravování a ubytování (po odečtení částek za stravování podle § 2 odst. 5). Je-li kurs organizován mimo závody veřejného stravování (ubytování), nesmí pořadatel kursu požadovat vyšší úhradu nákladů na stravování (ubytování), než činí skutečné režijní náklady.

(8) Náklady na jízdné a dopravu účastníků se hradí z prostředků na cestovní výdaje. Vykazuje je organizace, která účastníka do kursu vysílala.

§ 4

**Náhrady výdajů za stravu a ubytování
jiných vyslaných osob**

Osobám, které jsou vyslány do kursu, avšak nikoliv jako účastníci (např. za účelem přednáškové nebo kontrolní a podobné činnosti), pokud jim podle obecných předpisů přísluší stravné, popřípadě nocležné, poskytne se při těchto cestách místo stravného vždy bezplatné stravování podle normem spotřeby potravin (§ 3 odst. 2), nebo v mezích limitů nákladů na stravování (§ 3 odst. 3) stanovených pro účastníky, popřípadě bezplatné ubytování. Pořadatel kursu i organizace, která tyto osoby vysílala, jsou povinni zabezpečit, aby jim nebylo poskytnuto stravné. Ve dnech, v nichž tyto osoby mají nárok na stravné jen za část kalendářního dne, poskytně se jim stravné. Pořadatel kursu je povinen zajistit, aby mu za jednotlivá jídla odebraná v těchto dnech zaplatily tyto osoby částky odpovídající skutečným nákladům na tato jídla.

§ 5

Odpovědnost za způsobenou škodu

Za důsledné dodržování této vyhlášky jsou odpovědní všichni pracovníci, kteří ji provádějí. Náhrada škody vzniklé národnímu hospodářství porušením této vyhlášky se řídí podle příslušných předpisů, zejména podle zákona č. 71/1958 Sb., o závazcích k náhradě škody způsobené zaměstnancem porušením povinností z pracovního poměru.

§ 6

Přechodná a závěrečná ustanovení

(1) Zrušují se

směrnice schválené usnesením vlády ze dne 1. dubna 1955, o hmotném zabezpečení zaměstnanců při účasti na internátním školení v krátkodobých odborných kurzech pořádaných v oboru působnosti jednotlivých ústředních úřadů, vydané výnosem ministerstva financí ze dne 8. dubna 1955 čj. 163/40.200/1955 a uveřejněné ve Sbírce instrukcí pro výkonné orgány národních výborů poř. č. 50/1955.

oběžník ministerstva financí ze dne 18. července 1957 čj. 163/46.284/1957, o náhradách cestovních a jiných výdajů při internátním školení zaměstnanců,

ustanovení čl. 10 odst. 2 písm. b), odst. 3 a 4 části A, čl. 14 odst. 1 a 2 a čl. 16 části B směrnice ministerstva financí ze dne 15. července 1960 čj. 117/35.000/60 (Věstník ministerstva financí č. 13—14 z r. 1960) a ustanovení poř. č. 9 písm. B a výklad k němu v příloze cit. směrnice, pokud se týkají školení v krátkodobých kurzech a

výklad k těmto ustanovením obsažený ve výnosu ministerstva financí ze dne 23. prosince 1960, čj. 117/71.784/60 (Věstník ministerstva financí č. 1—2 z r. 1961).

(2) U kursů zahájených před počátkem účinnosti této vyhlášky postupuje se až do jejich ukončení podle dosavadních směrnic.

(3) Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1963.

První náměstek ministra:

Evařák v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministerstvo financí

vydalo k provedení vládního usnesení z 31. října 1962 č. 1044 o zásadách pro pořádání porad, instruktáží, seminářů a krátkodobých kursů pro pracovníky státních a hospodářských orgánů pokyny o nárocích pracovníků státních a hospodářských orgánů a poslanců národních výborů při poradách, instruktážích a seminářích a o způsobu úhrady nákladů.

Pokyny se vztahují na porady, instruktáže a semináře trvající nejdéle čtyři dny pro pracovníky státních a hospodářských orgánů, členy komisí a aktivisty národních výborů svolávané státními orgány nebo hospodářskými organizacemi. Nevztahují se na příslušníky ozbrojených sborů a na školení v krátkodobých kurzech. Pokyny obsahují též zásady o nákladech a o způsobu jejich úhrady.

Pokyny byly vydány výnosem ze dne 29. listopadu 1962 čj. 163/64.750/62, který je uveřejněn ve Sbírce směrnic pro národní výbory poř. č. 65/1962 a ve Věstníku ministerstva financí č. 10/1962. Výnos byl zaslán též přímo všem ústředním orgánům. Do výnosu lze nahlédnout u finančních odborů národních výborů.